

Prof. dr Nebojša ŠARKIĆ*
Mladen NIKOLIĆ**

UDK: 340.134:347.952
(497.11)"2011" ; 35.078.3

NADZOR NAD RADOM IZVRŠITELJA I ODGOVORNOST IZVRŠITELJA

Rezime: Zakon o izvršenju i obezbeđenju ("Službeni glasnik Srbije", br. 31/11) je stupio na snagu 17. 5. 2011. godine, a primenjuje se od 17. 9. 2011. godine. Zakonom o izvršenju i obezbeđenju u delu sedmom, uvedena je jedna potpuno nova, za naš pravni sistem do sada, nepoznata pravosudna profesija - izvršitelj, što svakako, predstavlja najznačajniju novinu. Prvi izvršitelji su, nakon imenovanja, započeli sa radom u junu 2012. godine, zbog čega smo smatrali da bi posle nešto više od godine dana, otkako rade i otkako su izloženi sudu javnosti (i stručne i laičke), bilo potrebno posvetiti nekoliko referata ovoj novoj pravosudnoj profesiji, od koje se s pravom očekuje da postupak izvršenja, pre svega u fazi sprovođenja, učini efikasnijim, ali istovremeno i rastereti sudove. Iz navedenih razloga redakcija časopisa "Izbor sudske prakse" će u nekoliko narednih brojeva, objaviti više referata posvećenih izvršiteljima u kojima će biti reči o uslovima za imenovanje i obavljanje ove profesije, kao i uslovima za razrešenje. Takođe će biti reči o ovlašćenjima izvršitelja, njihovoj odgovornosti (materijalnoj i disciplinskoj), profesionalnom udruživanju (komora), nadzoru nad radom, kao i posebnom postupku za naplatu komunalnih usluga.

Ključne reči: izvršitelj, Zakon o izvršenju i obezbeđenju, ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa, sud, javna ovlašćenja.

Uvod

Na prostorima bivše Jugoslavije, u koje, naravno, spada i Republika Srbija, izvršenje sudskih odluka uvek je bilo u isključivoj nadležnosti suda, kao državnog organa i jedne od grana vlasti države. Ovakav sistem izvršenja funkcionisao je više decenija, na manje ili više uspešan način. Mišljenja smo da tokom celog ovog perioda, država nije sudove osposobila, a tu, pre svega mislimo na opremljenost u materijalnom smislu, da na efikasan način, ostvare ulogu koja im je poverena u oblasti izvršenja sudskih odluka.

Razumni rok za donošenje odluke ili ostvarivanje određenog prava ne podrazumeva samo pamičnu proceduru (u tzv. pamičnom delu zaštite prava) već i izvršavanje sudskih odluka. Rezolucijom broj 3 Saveta Evrope koja je usvojena na konferenciji evropskih ministara za pravdu u Moskvi 2001. godine i preporuka za izvršenje doneta od strane Evropskog komiteta za pravnu saradnju CEDDJ 2003 broj 21 doneta od Komiteta ministara sadrži određene smernice za države članice Saveta Evrope u smislu radnji koje moraju da se preduzmu na nacionalnom nivou sve sa krajnjim ciljem da se izgradi jedan efikasan sistem izvršenja sudskih odluka iz građanske sfere.

U postupku izvršenja sudskih odluka naročitu pažnju posvećujemo načinu izvršavanja same odluke. Ova pro-

cedura mora sadržati dva bitna elementa. Jedan element je svakako brza i efikasna zaštita prava poverilaca. No, ova činjenica ne sme nikako uticati na isključivanje ili omalovažavanje ličnosti dužnika, članova njegove porodice ili drugih lica iz kruga prema kojima dužnik ima određena prava i obaveze. U tom smislu zakon mora uravnotežiti odnos između poverioca i ostvarivanje njegovih prava i zaštite prava dužnika. Kako se po svojoj prirodi izvršni postupak zasniva i na određenim radnjama koje su vezane za praktično delovanje suda na licu mesta to je izuzetan značaj i onih sudskih saradnika koji obavljaju poslove u smislu realizacije određenih prava. Tu pre svega mislimo na naplatu potraživanja na pokretnim stvarima ili sprovođenje odluka iz oblasti činidbi gde se određene radnje moraju vršiti na terenu (iseljenje iz stana, useljenje u stan, rušenje i sl).

Po prirodi stvari ove poslove uvek i u svim zemljama obavljaju razni "pomoćni organi" suda, te ćemo u ovome radu osim ukazivanja na značaj i ulogu izvršitelja, pre svega objasniti rešenja za koja se opredelio naš zakonodavac u pogledu nadzora nad radom i odgovornosti izvršitelja. Reč je o profesiji koja po delokrugu i sadržini poslova koji su u njenoj nadležnosti, pomaže sudu da ostvari ulogu koja mu je data Ustavom i zakonima i ne samo to, nego u znatnoj meri rasterećuje rad sudova.

Možemo izvesti zaključak da se zakonodavac, usvajajući Zakon o izvršenju i obezbeđenju, opredelio za kombinovani sistem izvršenja. To znači, da izvršenje može da sprovodi sud ali i izvršitelj (osim onih vrsta izvršenja koja su u isključivoj nadležnosti suda: porodične stvari, vraćanje na rad i izricanje novčanih kazni), a u

* Prof. dr Nebojša Šarkić, Pravni fakultet Univerziteta Union u Beogradu.

** Mladen Nikolić, sudija Privrednog apelacionog suda.

dispoziciji je izvršnog poverioca, za koji vid će se opredeliti. Dalje, sud zadržava dominantnu ulogu u pogledu dozvole izvršenja, odlučivanja po pravnom leku, kao i u pogledu otklanjanja nepravilnosti koje sudski izvršitelj ili izvršitelj učine prilikom sprovođenja izvršenja. Možemo primetiti da je uloga suda veoma značajna i da izvršitelj prvenstveno ima nadležnost da sprovodi izvršenje. Svakako da uvođenje izvršitelja ("vansudski" izvršitelj) predstavlja značajnu novost.

Izvršni poverilac u predlogu za izvršenje naznačava (njegova dispozicija) da li zahteva da izvršenje sprovodi sud ili izvršitelj.

Ukoliko se opredelio za sud, izvršni poverilac može predložiti izvršenje na celokupnoj imovini izvršnog dužnika, a u suprotnom je dužan da naznači sredstvo i predmet izvršenja. Izvršni poverilac u prvom slučaju, može odmah zahtevati sprovođenje postupka za dobijanje podataka o imovini izvršnog dužnika. Ukoliko se opredelio da izvršenje sprovodi izvršitelj, izvršni poverilac, takođe, ne mora da naznači sredstvo i predmet izvršenja. To dalje znači da se u tom slučaju izvršenje može sprovoditi svim sredstvima i na svim predmetima koje zakon dozvoljava i izvršitelj će ih opredeliti zaključkom. Izvršni poverilac u fazi sprovođenja izvršenja može usloviti preduzimanje bilo kakvih radnji od strane izvršitelja svojim odobrenjem.

Izvršitelj vrši javna ovlašćenja koja su mu poverena Zakonom o izvršenju i obezbeđenju. On prvenstveno sprovodi izvršenje i u tom cilju preduzima zakonom propisane izvršne radnje. Radnje izvršenja, izvršitelj preduzima na osnovu rešenja o izvršenju, čije donošenje je u nadležnosti suda.

Izuzetak postoji, samo, kada je u pitanju izvršenje na osnovu verodostojne isprave radi ostvarenja novčanog potraživanja po osnovu komunalnih i sličnih usluga. U ovom slučaju, ovlašćenja izvršitelja su znatno šira (veća) i on zaključkom odlučuje o predlogu za izvršenje,¹⁾ ali i sprovodi izvršenje.

Iako je zakon ustanovio široka ovlašćenja u okviru nadležnosti izvršitelja, on je u svom radu pod nadzorom pre svega suda, potom Ministarstva pravde, te komore izvršitelja.

Nadzor od strane suda

S obzirom da sud donosi rešenje o izvršenju, na osnovu kog, dalje, izvršitelj preduzima radnje izvršenja, time sud i određuje granice u kojima se izvršitelj može "kretati" prilikom sprovođenja izvršenja. To pre svega podrazumeva obim izvršenja u meri dovoljnoj da se namiri potraživanje izvršnog poverioca. Kada je u rešenju o izvršenju naznačeno sredstvo(a) izvršenja, u skladu sa predlogom izvršnog poverioca onda je izvršitelj dužan da prvenstveno tim sredstvima namiruje potraživanje. U slučaju da u rešenju o izvršenju nisu naznačena sredstva izvršenja, izvršitelj zaključkom određuje sredstvo(a) ali samo ona koja su zakonom predviđena.

Svakako da je najznačajniji nadzor koji sud sprovodi nad radom izvršitelja, onaj koji preduzima, postupajući po podnesku stranke ili učesnika kojim zahteva da se otklone nepravilnosti učinjene u toku i povodom sprovođenja izvršenja. Po navedenom zahtevu, izvršitelj je dužan da sam postupi, a u slučaju da to ne učini u roku od pet radnih dana, stranka ili učesnik, zahtev za otklanjanje nepravilnosti upućuju nadležnom sudu. Sud postupajući po zahtevu, u slučaju da je isti osnovan, rešenjem odlučuje i utvrđuje nepravilnost i nalaže izvršitelju da je (ih) otkloni. Istovremeno, sud je dužan da o ne-

pravilnostima koje je u radu načinio izvršitelj, obavesti Ministarstvo pravde i komoru izvršitelja.

Nadzor (kontrola) kroz otklanjanje nepravilnosti koje učini izvršitelj u preduzimanju radnji izvršenja je izuzetno značajan i ova vrsta nadzora zadržava, prema sadašnjim zakonskim rešenjima, dominantnu ulogu suda u izvršenju. Kroz ovu vrstu nadzora i mogućnosti nalažanja izvršitelju da se otklone nedostaci odnosno nepravilnosti, sud zadržava "poslednju reč" u postupku izvršenja.

Verujemo da će stranke često posezati za ovim pravom i da će sudovi biti dosta opterećeni, brojnim podnescima, kojima se zahteva od suda da utvrdi nepravilnost u radu izvršitelja i naloži njeno otklanjanje. Očekujemo, da će ipak manji broj podnetih zahteva biti osnovan, zbog čega je razumljivo rešenje zakonodavca, da izvršitelj i pored podnetog zahteva nastavlja sprovođenje izvršenja. U kojim sve situacijama i povodom kojih izvršnih radnji stranka ili učesnik može zahtevati otklanjanje nepravilnosti, nećemo detaljno nabrajati na ovom mestu. Primera radi, to može biti u slučaju, kada je u pitanju izvršenje na pokretnim stvarima, u svim fazama tog postupka: kod popisa, procene, čuvanja stvari, prodaje i na kraju namirenja. Jasno je kakav je i koliki značaj nadzora koji kroz otklanjanje nepravilnosti koju može da učini izvršitelj, vrši sud.

Poseban značaj, postoji u postupku izvršenja na nepokretnosti, u fazi kada izvršitelj zaključkom predaje nepokretnost kupcu. Ovo iz razloga, jer usvajanje zahteva za otklanjanje nepravilnosti protiv zaključka o predaji nepokretnosti, predstavlja osnov za naknadu štete koju može pretrpeti izvršni dužnik. S obzirom da se zakonodavac opredelio da u postupku izvršenja na nepokretnosti, osim protiv rešenja o izvršenju, u drugim fazama postupka, nema mesta pravnom leku, ova vrsta otklanjanja nepravilnosti ostaje kao jedina zaštita u postupku predaje nepokretnosti. Naime, zbog činjenice da se niti odluka o dosuđenju, niti odluka o predaji nepokretnosti ne može pobijati pravnim lekom, to ove izvršne radnje proizvode pravno dejstvo. To znači da predaja proizvodi pravno dejstvo koje se očituje u upisu svojine u korist kupca, čime su stvarna prava za izvršnog dužnika definitivno izgubljena, ali mu kroz otklanjanje nepravilnosti, ostaje mogućnost da ukoliko taj njegov zahtev bude osnovan, u parničnom postupku ostvari pravo na naknadu štete.

Nadzor od strane ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa

Ministar nadležan za poslove pravosuđa, rešenjem imenuje izvršitelja, a rešenje o imenovanju se objavljuje i u "Službenom glasniku Republike Srbije". Nakon polaganja zakletve pred ministrom, izvršitelj stupa na dužnost. Ministar takođe, donosi rešenje o razrešenju izvršitelja pod uslovom, da je ispunjen neki (dovoljan je jedan) od razloga propisanih Zakonom o izvršenju i obezbeđenju.²⁾ Rešenje o razrešenju objavljuje se u "Službenom glasniku Republike Srbije" i predstavlja konačan upravni akt, protiv koga se može voditi upravni spor. Saznanje o postojanju razloga za razrešenje izvršitelja, ministar će najčešće dobiti od komore izvršitelja, ali informaciju o tome može dostaviti i svako zainteresovano lice. Svakako, da ova vrsta nadzora, za koji je ovlašćen ministar, ima najznačajnije posledice za izvršitelja. U okviru svoje delatnosti, izvršitelj je dužan da vodi evidenciju o svim predmetima po kojima postupi.³⁾ Ministar posebnim podzakonskim aktom uređuje način vo-

denja evidencije i predmeta, te način pristupa evidencije.

Za razliku od nadzora (kontrole) koju nad radom izvršitelja sprovodi sud, pre svega kroz mogućnost otklanjanja nedostataka-nepravilnosti koje on eventualno učini prilikom preduzimanja radnji izvršenja, Ministarstvo, vrši nadzor nad zakonitošću rada-poslovanja izvršitelja. Ova vrsta nadzora se odnosi na poštovanje obaveza koje u skladu sa Zakonom o izvršenju i obezbeđenju i podzakonskim aktima ima izvršitelj u pogledu njegovog poslovanja. Zakonitost poslovanja izvršitelja podrazumeva, da je obavezan da uredno vodi poslovne knjige, evidencije, spise, podatke o skladištenju stvari. Ministarstvo je ovlašćeno da u okviru nadzora vrši uvid u sve podatke koje je izvršitelj dužan da vodi, a u vezi sa svojim poslovanjem, kao i da ih dobije od samog izvršitelja, ali i drugih nadležnih organa i organizacija. Ukoliko, prilikom vršenja nadzora ovlašćeno službeno lice Ministarstva pravde, uoči bilo kakve nedostatke ili nepravilnosti u poslovanju izvršitelja, a koje se tiču, pre svega, obaveza u vezi sa urednim vođenjem svih podataka koji su pomenuti, te evidencija, može naložiti mere za otklanjanje uočenih nedostataka.

Mere se mogu odnositi, kako na uspostavljanje evidencija ili podataka koji nedostaju, tako i na obaveze u vezi sa naplatom usluga ili obaveznog osiguranja od profesionalne odgovornosti. Izvršitelju će se uvek ostaviti rok, u kome je dužan da uočene nedostatke u svom poslovanju otkloni, a nezavisno od naloga za otklanjanje nedostataka, može biti podnet predlog za pokretanje disciplinskog postupka.

Poseban nadzor, ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa vrši kroz proveru izveštaja o poslovanju,⁴⁾ koji je izvršitelj dužan jednom godišnje da podnese Ministarstvu i na osnovu podataka iz izveštaja, Ministarstvo takođe može preduzimati mere ukoliko uoči nedostatke. Posebne mere, mogu se preduzeti u slučaju da izvršitelj ne podnese godišnji izveštaj i tiču se disciplinske odgovornosti izvršitelja.

Nadzor od strane komore izvršitelja

Komora kao profesionalno udruženje u koje se udružuju izvršitelji ili njihovi zamenici, u okviru delokruga poslova koje obavlja,⁵⁾ vrši i nadzor nad radom izvršitelja. Komora je obavezna, da najmanje jedanput godišnje po službenoj dužnosti izvrši nadzor nad radom izvršitelja. Po pritužbama stranaka i učesnika u postupku, komora može izvršiti nadzor i vanredno, dakle i više puta u toku jedne godine. Slično kao i Ministarstvo pravde, komora, u vršenju nadzora, ima pravo pristupa i uvida u podatke koje o svom poslovanju ima i vodi izvršitelj, zatim predmete, raspolaganje stvarima koje su oduzete, novcem koji je uplaćen na ime obezbeđenja, te posebno u dokumentaciju koja se odnosi na naplaćene iznose na ime nagrade i naknade izvršitelja.

Komora je takođe, ovlašćena da ukoliko uoči nedostatke, prilikom vršenja nadzora, naloži, da se nedostaci otklone u roku koji odredi, kao i da pokrene disciplinski postupak. Komora donosi poseban akt kojim se bliže uređuje način vršenja nadzora nad radom izvršitelja.

Izvršitelj je, osim Ministarstvu pravde, jednom godišnje dužan da i komori podnese izveštaj o svom poslovanju. Reč je o istom izveštaju, koji se podnosi navedenim organima.

Imajući u vidu da nadzor koji nad radom izvršitelja mogu da vrše i Ministarstvo pravde i komora, te da se u suštini, nadzor svodi na proveru zakonitosti poslovanja u

vezi sa radom izvršitelja, bilo bi bolje i odgovornije, da pre svega komora kao profesionalno udruženje, koje čuva ugled, čast i prava ove profesije, svoju nadzornu funkciju obavlja uredno, blagovremeno, savesno i profesionalno. Na taj način komora bi preventivno delovala, pre svega u cilju očuvanja zakonitosti rada u poslovanju izvršitelja. Drugim rečima, ne bi bilo dobro za profesiju izvršitelja da Ministarstvo pravde, ima i preuzme, zbog pasivnosti komore, dominantnu ulogu u vršenju nadzora.

Odgovornost izvršitelja

Kod odgovornosti izvršitelja, razlikovaćemo: odgovornost za štetu i disciplinsku odgovornost. O krivičnoj odgovornosti u ovom referatu neće biti reči.

1) Odgovornost za štetu

Zakonodavac, ne slučajno, propisuje u kom obliku organizovanja izvršitelj može vršiti javna ovlašćenja poverena mu zakonom tj. obavljati svoju propisanu delatnost. On svoju delatnost obavlja kao fizičko lice - preduzetnik ili kao član ortačkog društva, čiji članovi mogu biti isključivo izvršitelji.⁶⁾ Zbog navedenog, izvršitelj za štetu koja nastane njegovom krivicom tokom postupka izvršenja, odgovara celokupnom svojom imovinom.⁷⁾ U pitanju je deliktna odgovornost i u pogledu ispunjenosti uslova za obavezivanje izvršitelja, relevantne su odredbe Zakona o obligacionim odnosima, koje regulišu pitanje odgovornosti za štetu, nastanka, vrste i obima štete.

Svakako, s obzirom da je reč o stručnjaku, izvršitelj prilikom postupanja u izvršenju, mora iskazati pojačanu pažnju (viši nivo odgovornosti) i to pažnju dobrog stručnjaka⁸⁾ i od odgovornosti, a time i obaveze za naknadu štete, se može osloboditi samo u slučaju lake nepažnje. Stranka ili učesnik koji bi pretrpeo štetu u postupku izvršenja, zbog propusta, za koje je odgovoran izvršitelj, svoje pravo ostvario bi u parničnom postupku. Različite mogu biti u situacijama u kojima bi se postavilo pitanje odgovornosti izvršitelja za štetu. To može biti neadekvatna zaštita popisane i oduzete imovine, neprimereno postupanje sa novčanim sredstvima zaplenjenim u korist izvršnog poverioca, što podrazumeva i bezrazložno zadržavanje tih sredstava na računu koji je izvršitelj dužan da otvori. Takođe, svi propusti koje izvršitelj eventualno učini u proceduri, koje zakon propisuje po pitanju preduzimanja izvršnih radnji, mogu biti razlog da odgovara za štetu proisteklu zbog tih propusta. To može biti i nevršenje popisa iako su postojali svi uslovi da se popis izvrši. Takođe to može biti bezrazložno nesprovođenje zakazanog izvršenja kada su u pitanju različite činidbe ali i obavljanje prodaje pokretnih ili nepokretnih stvari u situaciji kada nisu bili ispunjeni svi zakonom propisani uslovi da se pristupi prodaji.

Odgovornost izvršitelja za štetu postoji i u slučaju kada poverava trećem licu da vrši prodaju imovine.⁹⁾ To mogu biti, agencije koje vrše prodaju nepokretnosti ili organizacije koje vrše komisionu prodaju robe. U ovim slučajevima zadržava se odgovornost izvršitelja prema strankama i učesnicima u postupku, a njegova prava prema licima kojima je poverio prodaju imovine, su nezavisna od prava i odnosa koji postoje između njega i stranaka ili učesnika u postupku.

Zbog svega navedenog, nije slučajno, zakonodavac, kao jedan od uslova koje izvršitelj mora da ispuni pre polaganja zakletve i time stupi na dužnost, propisao obavezno osiguranje izvršitelja za štetu koju bi mogao učiniti trećim licima obavljanjem delatnosti (osiguranje od profesionalne odgovornosti) ali i osiguranje prostorija i

predmeta primljenih u depozit, za slučaj propasti, oštećenja ili nestanka.¹⁰⁾ Posebnim podzakonskim aktom,¹¹⁾ koji je u nadležnosti ministra pravde, propisani su opšti uslovi za zaključivanje pomenutog ugovora o osiguranju, kao i najniži iznos osiguranja.

Odgovornost izvršitelja, dodatno je proširena i na odgovornost za rad njegovih zamenika, iako oni (zamenici) moraju ispuniti iste uslove za imenovanje, kao i izvršitelji. Za rad zamenika i štetu koju pričinu, izvršitelj odgovara solidarno. Za štetu koju u svom radu pričinu pomoćnici izvršitelja (to mogu biti stalno zaposlena lica ili lica angažovana po potrebi) isključivo je odgovoran izvršitelj, jer je reč o licima koja postupaju u ime i za račun izvršitelja.

2) Disciplinska odgovornost

Nezavisno od odgovornosti za štetu, koju može pričiniti u svom delovanju, ali nezavisno i od krivične ili prekršajne odgovornosti, izvršitelj može biti disciplinski odgovoran.

Ukoliko u vršenju svoje delatnosti krši odredbe Zakona o izvršenju i obezbeđenju ili drugih imperativnih propisa, ako ne ispunjava obaveze koje su ustanovljene statutom i drugim aktima komore, te ako svojim postupcima vredi čast i ugled profesije izvršitelja, izvršitelj može disciplinski odgovarati. Vrste disciplinskih povreda,¹²⁾ koje može učiniti su taksativno propisane i tiču se: postupaka u vršenju delatnosti, naplate usluga, vođenja evidencija i predmeta, ispunjavanja obaveza prema komori, stručnog usavršavanja.

Predlog za pokretanje disciplinskog postupka, mogu podneti ministar pravde, predsednik suda za čije je područje izvršitelj imenovan i predsednik komore izvršitelja.

Postupak sprovede disciplinski organi i to disciplinska komisija koju imenuje ministar pravde. Disciplinska komisija ima pet članova i čine je: dva člana iz reda izvršitelja na predlog komore izvršitelja, jedan član iz reda sudija sa iskustvom u postupcima izvršenja, na predlog Visokog saveta sudstva i dva člana iz reda državnih službenika Ministarstva pravde.

Komisija po sprovedenom postupku izriče disciplinske mere, ako utvrdi disciplinsku odgovornost izvršitelja. U postupku, izvršitelju se mora omogućiti da se izjasni o navodima iz predloga za pokretanje disciplinskog postupka. Postupak mora zadovoljiti sve standarde koji se tiču kontradiktornosti, javnosti, prava na zastupnika, prava na pravni lek, a bliže uređenje samog postupka vrši ministar pravde svojim aktom.

Disciplinska komisija svojom odlukom, kada utvrdi odgovornost izvršitelja, može mu izreći neku od zakonom propisanih disciplinskih mera. To su: opomena, javna opomena, novčana kazna od 50.000,00 do 500.000,00 dinara, zabrana obavljanja delatnosti u trajanju od tri meseca do jedne godine i trajna zabrana obavljanja delatnosti.

Vrsta mere koja se izriče, zavisi od težine i posledica disciplinske povrede, ranijeg ponašanja izvršitelja, kao i stepena odgovornosti koji je utvrđen. Za vreme trajanja disciplinskog postupka izvršitelju, Ministarstvo pravde, može privremeno zabraniti obavljanje delatnosti.

Odluka koju donese disciplinska komisija je konačna i protiv iste se može pokrenuti upravni spor, a mera koja je izrečena odlukom, upisuje se u imenik izvršitelja.

Pokretanje disciplinskog postupka zastareva za šest meseci od dana saznanja za povredu (subjektivni rok) a

najduže za jednu godinu od dana kada je povreda učinjena (objektivni rok).

Vodenje disciplinskog postupka zastareva u roku od jedne godine od dana kada je postupak pokrenut, a izrečena mera se mora izvršiti u roku od jedne godine od dana konačnosti ili pravnosnažnosti odluke (u slučaju upravnog spora).

Zaključak

Profesija izvršitelja, kao potpuno nova profesija u okviru pravosudnog sistema Republike Srbije, zahteva izuzetnu stručnost, pruža mogućnost zarade i afirmacije, ali, što je potpuno logično, zahteva i posebnu odgovornost u obavljanju ove profesije.

Izuzetno je važno, da na samom početku svog delovanja izvršitelji pokažu visok nivo stručnosti i odgovornosti, kako bi građani i svi "korisnici" njihovih usluga, stekli poverenje u ovu profesiju i kako bi se otklonile svake sumnje u pogledu potrebe za uspostavljanjem ove profesije. To znači, da izvršitelji moraju biti odgovorni u vršenju svoje profesije, nepristrasni, ali i efikasni. Efikasnost u postupanju ne sme da ostavlja utisak, da je reč o nekim "uterivačima" dugova.

Postojanje nadzora, o kome je bilo reči u ovom referatu, te mehanizama disciplinske odgovornosti, a pre svega lične odgovornosti za štetu koju pričinu svojom krivicom, pružaju garancije, da će izvršitelji odgovoriti obavezama, koje preuzimaju u vezi sa javnim ovlašćenjima koja im je prenela država, zakonom.

1) Vidi odredbe čl. 251. do 256. Zakona o izvršenju i obezbeđenju

2) Vidi odredbe člana 321. stav 1. Zakona o izvršenju i obezbeđenju

3) Vidi odredbu člana 328. Zakona o izvršenju i obezbeđenju

4) Vidi odredbu člana 348. Zakona o izvršenju i obezbeđenju

5) Vidi odredbu člana 339. Zakona o izvršenju i obezbeđenju

6) Vidi odredbu člana 312. stav 2. Zakona o izvršenju i obezbeđenju

7) Vidi odredbe čl. 49. i 53. stav 3. Zakona o privrednim društvima ("Sl. glasnik RS", 125/04), kao i odredbe čl. 85. i 93. Zakona o privrednim društvima ("Sl. glasnik RS", 36/11)

8) Vidi odredbu člana 18. stav 2. Zakona o obligacionim odnosima

9) Vidi odredbu člana 325. tačka 8. Zakona o izvršenju i obezbeđenju

10) Vidi odredbu člana 318. tačka 1. Zakona o izvršenju i obezbeđenju

11) Vidi Pravilnik o opštim uslovima za zaključivanje ugovora o osiguranju izvršitelja – "Službeni glasnik RS", br. 18/12.

12) Vidi odredbu člana 350. Zakona o izvršenju i obezbeđenju